

(המשך מעמוד 51)

מוציגים כאן, מאות כוכבים מגיעים לכאן. האמריקאים ניסו לטרפד את "קאן 81", במחאה על הפקעת המחירים של השנים האחרונות, ומתוך תיסכול על כך שאינם יכולים להשפיע ישירות על חלוקת הפרט סי. אך ה"חרם" שהטילו על קאן לא הספיק על מנת לשתקו לגמרי. היעדרותם של הליווייתנים הגדולים (כמו קולומביה, וניברסל, אמג'י'אם ופאראמאונט) ואחרים, גרמה לכך שישנם מקומות פנויים על הלוחות המיועדים לכרזות הגדולות, בי ארמון הפסטיבלים ובחזית מלון קרלטון. שבתוכו מתנהלת הפעילות הקדחתנית של החברות המשתתפות בפסטיבלים. אך עדיין ישנם כמה אמריקאים שלא ויתרו על היעדרותם בקאן. כך, למשל, החליטו ריצ'רד זאנוק ודייוויד בראון, צמד-חמד המפיקים, לחגוג את שובם לבית-היוצר של האב, דאריל זאנוק, חברת פוקס, בארוחות-ענק חגיגיות לעיתונות הרעבה תמיד, במיטת עדה המפוארת של קרלטון. מייקל צ'ימינו, שניכוחה קשות בהפקת 40 המיליון שלו, שערי שמיים, בבכורה האמריקאית, החליט לנסות את מזלו שוב. הפעם בגירסה מקוצצת, לאניני הטעם של אירופה, בי תיקוה להציל משהו מן המיליונים שהטי בייע בהפקה, ואילו חברת לורירר החליטה לנסות את מזלה שוב עם הדייר מצלצל פעמיים (גירסה מחודשת לסרט הישן), בי בימיו של בוב ראפלטון ובכינום של ג'ק ניקולסון וג'סיקה לאנג'. בבית לא זכה הסרט להצלחה המצופה, ואכן, כוחו של כוכב נבחן בכמות הראיונות שלו, וביני תיים ג'ק ניקולסון הוא המוביל.

לראשונה

ישראלים

עומת הפרופיל הנמוך של האמריקאים, האירופים מיוצגים כאן בצורה מכובדת. האיטלקים המובילים, ברטולוצ'י, אטוריה סקולה ופרנציסקו רוזי; הספרדים החשובים סאורה וברלנגה; וההונגרים היעצתיים; הפולנים המרתקים, ומי יודע

הופעתו של השחקן שארל ואגל בן הי 89, בתפקיד האבא של השלושה, היא פנינה אמיתית על בד הקולנוע. קשה לשכוח מעמדים מסויימים מתוך הסרט. כמו ואגל, היושב לשולחן ואוכל גבינה וזיתים, לאט לאט, מבלי להוציא הגה מפיו, כמו היה מודה לבורא על פרייהעץ ותנוכת-האדמה, ולעומת זאת, קשה לעצור דימעה למראה הסצינה שבה שוכב הוקן לישון, לאחר שהתאלמן, ולצידו שוכבת נכדתו הקטנה, לפתע נשמע קול בכייה של הילדה. "למה את בוכה?" שואל הסבא. "כי כולם חיים, ורק סבתא מתה," עונה הילדה בפשטות. הסבא אינו עונה באותו הרגע — אבל מאוחר יותר, ברגע המתאים, מסביר לילדה כי סבתא הבטיחה לה את עגילי הזהב שלה. משמע: הטבע דואג להמשכות החיים, אם כי האדם מנסה, בתחבולות שונות, לשבש את תוכניתו של הטבע.

אשת הטייס

בין היצירות הכולטות טוב, וזה קשה למדי במיצעד של יוצרי-עלית — נימנה עיבוד חדש למחזהו של פרדריקו גרסיה לורקה, חתונת הדמים. הבמאי קרלו סאורה, סטה הפעם ממינהגו, ולא ביים ייצרה מפרי עטו, המדברת בסמלים על בעיותיה הכואבות של ספרד. תחת זאת בחר להעלות תורה על הכוריאוגרפיה של אנתוני גאדס, גדול הכוריאוגרפים הספרדים של היום, בהשתתפות הרקדנים של להקתו ובתיפאורה המשחזרת בדיוק את אולם החזרות שבבית-הספר למחול של גאדס. אולי אין זה קולנוע חדשני, או מהפכני, אבל זהו מבט חדש מבעד למצי למה על אחת מצורות הביטוי העתיקות ביותר שבאמנות-המחול, עם מוסיקה מסוריתית שיש בה ביטוי עשיר ורבי-גוני יותר מכל שפה מדוברת.

מלכת הפסטיבל

זו הנערה אשר נבחרה למלכת פסטיבל-קאן 1981, יפהפיה מקומית בת 17, מכתיר אותה הפסל הצרפתי סזאר, ולפי המסורת, חונך אותה במיקלחת שאמפניה.

לנוער, נמצא בין הפטיש והסדן. הוא עצמו אינו מסוגל להקים בית ומישפחה, ועליו להחליט: למסור את שמות המתפרעים שבין חניכיו, במוסד לעבריינים צעירים למיטרה, או לא. לשתף פעולה ולשמש בכך שותף לפשע. הצעיר בין השלושה נקרע בין מושגיו המסורתיים על בית ומישפחה, לבין נישואיו הכושלים וחוסך יכולתו להשתלב בחברה ובעבודה, בעיר העשייה צפונית ומודרנית.

עגילי

זהב

למה השרושה נועדים יחדיו, וכל אחד בוכה בפניו שלו. גם הצופה בסרט בוכה על גורלו שלו. כדברי רוזי במסיבת העיתונאים, איבד העולם כל הערכה וכבוד לחיי אדם, כערך נעלה יותר מכל ערך מיפלגתי או לאומי.

שרוך ברומא

טרוריסטים מתנקשים בחייו של שופט בשעת נסיעתו באו טובוס ברומא, בסירטו של פרנציסקו רוזי, שלושה אחים. בשעה שהוקרן הסרט, בפתיחת הפסטיבל, נורה האפיפיור ברומא עלידי מתנקש תורכי.

מי עוד, אפילו הישראלים נמצאים כאן, לראשונה בהיסטוריה, בשתי מיסגרות של הפסטיבל. העיט של יקי יושע במיסגרת "השבועיים של הבמאים" ואלף נשיות קטנות של מירה רקאנטי ב"מבט מסויים". ועוד מילה על האירוע, מבחינה אירגונית. למרות כל נבואות החורבן של האמריקאים, נהרו לקאן 2,500 עיתונאים, כי 500 יותר מאשר בעבר — עובדה המכי בידה על הכניסה האולמות השונים. לכן הונהגו כאן סדרים צבאיים כימעט, ומי שאינו מחויק בכרטיס מתאים, לא יכול לתדור מבעד לכל הדלתות והשערים והמחסומים. בארמון הפסטיבלים ובדרך ל-אולם העיתונות.

מי ירה

באפיפיור?

הקולנוע — מה שלומו? יצירות עוצרות נשימה טרם הוצגו כאן, אבל נידמה כי רק אחרי המבול אפשר יהיה

המכוערת והגבר

ברנארד ז'ירודו וואלריה דיאוביצי בסרט תשוקת אהבים של הבמאי אטוריה סקולה, המספר על אשה מכוערת המאהבת בקצין-צבא יפהפה, וזה אינו מחזיר לה אהבה.